

Arrest

nr. 151 558 van 1 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 februari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat B. SOENEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, T. G. (...), verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U werd op 08/05/1959 te Tbilisi geboren en bent gehuwd met N. T. (...) met wie u evenwel niet meer samenleefde. In 1970 nam u de naam van uw moeder aan omdat u omwille van uw Koerdische achtergrond problemen kende. Echter kende u nadien ook problemen om werk te vinden of werden uw carrièremogelijkheden gefnuikt. Sinds 2008 bent u lid van de United National Movement voor wie u tijdens de verschillende verkiezingen nadien campagne voerde. In mei 2012 kreeg u de mogelijkheid om als cipier in de Gldani gevangenis nr 8 te werken. Tijdens uw eerste werkdag was u echter getuige van het folteren van een jongeman door uw collega's waardoor u het werk niet verderzette. Nadien kreeg u echter telefonische bedreigingen van de familie van de jongen die in de gevangenis was gefolterd. Op 6/10/2013 werd u door 4 personen aangevallen en in de buik gestoken. Hiervoor werd u in het

ziekenhuis verzorgd. Nadat u het ziekenhuis had verlaten, is de politie naar uw huis gekomen om uw verklaringen met betrekking tot de aanval op te nemen. Hierna ging u nog eenmaal terug naar de politie om navraag te doen over hun onderzoek. Ze stelden echter vaagweg dat ze nog steeds aan het zoeken waren. Gedurende een jaar herstelde u van uw verwondingen en regelde u uw vertrek naar het buitenland. In september 2014 vertrok u uit Georgië en reisde via Oekraïne naar België waar u op 22/09/2014 aankwam. U diende er op 23/09/2014 een asielaanvraag in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: uw rijbewijs, Belgische medische attesten, Georgische medische attesten en bewijzen van invaliditeit.

B. Motivering

U gaf aan dat u omwille van uw etnische achtergrond problemen in Georgië had gekend. Gevraagd welke problemen u had gekend stelde u dat het allerlei kleine zaken waren. Gevraagd naar de ergste problemen in de laatste 5 jaar gaf u aan problemen te hebben gehad om werk te vinden en dat u omwille van uw etnie als taxichauffeur ontslagen was (CGVS p.2). Uit uw verklaringen blijkt dat uw etnie geen direct vluchtmotief voor u was daar u stelde enkel omwille van de problemen in de gevangenis en uw ziekte uw land te zijn ontvlucht gevlucht (CGVS p.13). Dergelijke problemen inzake werk en eventuele discriminatie zijn op zichzelf dan ook niet zwaarwichtig genoeg om te ressorteren onder vervolgingsfeiten zoals beschreven in de vluchtelingenconventie of in de definitie van de subsidiare bescherming.

U verklaarde dat u omwille van een foltering in de gevangenis waar u werkte problemen kreeg met de familie van een slachtoffer. Echter kon u uw werkzaamheden in de gevangenis noch de problemen die u hierdoor heeft gekend aannemelijk maken.

Zo legde u vage verklaringen af betreffende de cipiers die al dan niet in het kader van de foltering in de Gldani gevangenis werden veroordeeld. Zo stelde u dat de politie u enkele vragen had gesteld aangaande de foltering, maar kon u zich opmerkelijk genoeg niet meer herinneren of zij ook hadden gevraagd wie deelgenomen had aan de foltering (CGVS p.13). Voorts kon u geen enkele naam geven van cipiers die naar aanleiding van de foltering in de Gldani gevangenis werden veroordeeld (CGVS p.10). De familienamen van de cipiers die de betreffende jongen hadden gefolterd kon u evenmin geven, hoewel minstens 1 van hen volgens u werd veroordeeld en u dit op televisie had gezien (CGVS p.13). Eén van de namen die naar aanleiding van de foltering in de media naar voor kwam en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, is de directeur D. K. (...). U stelde echter dat T. (...) directeur van de instelling was en dat hij het was die naar aanleiding van de foltering in de gevangenis moest opstappen (CGVS p.10). In het licht van het grootschalig onderzoek dat naar aanleiding van de misbruiken in de Gldani gevangenis door de Georgische autoriteiten werd gevoerd en wat de basis vormde voor de veroordeling en sanctionering van verschillende cipiers en hun oversten en waarover in de media uitgebreid is bericht, is het vooreerst zeer opmerkelijk dat de politie niet meer inspanningen leverde om meer informatie van uwentwege over de daders van de foltering te verkrijgen en is het voorts weinig aannemelijk dat u dergelijke verregaande onwetendheid aan de dag legde betreffende de personen die na onderzoek verantwoordelijk werden geacht voor de foltering.

Volledigheidshalve kan hieromtrent nog worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen van uw werkzaamheden in de betreffende gevangenis noch van uw lidmaatschap van de United National Movement.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kunt u het dan ook niet aannemelijk maken dat u in de Gldani gevangenis hebt gewerkt waardoor bijgevolg geen geloof kan worden gehecht dat u omwille van het zien van foltering in die hoedanigheid, vervolgingsproblemen hebt gekend.

Bevestigend hierbij zijn de incoherente en vage verklaringen die u aangaande de bedreigingen tegen u en de ondervragingen door de politie betreffende het steekincident heeft afgelegd.

In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS verklaarde u dat u 9-10 maanden nadat u in de gevangenis had gewerkt 4-5 dreig telefoons kreeg (DVZ vragenlijst 3.5). Tijdens het CGVS-asielgehoor verklaarde u in eerste instantie dat u in maart of april 2012 dreig telefoons begon te krijgen. Geconfronteerd met uw verklaring dat u pas in mei 2012 in de gevangenis had gewerkt, stelde u uiteindelijk dat de dreig telefoons 2-3 maanden later waren begonnen (CGVS p.8-9). Geconfronteerd met uw verklaringen in de vragenlijst hieromtrent, stelde u enkel deze niet te hebben geteld (CGVS p.10). Echter ook uw tweede en aangepaste verklaring overtuigt nite, er ligt immers een grote discrepantie tussen 2-3 maanden na het begin van uw job, en 9-10 maanden later, waardoor dergelijke volatiele verklaringen weinig overtuigend overkomen.

Voorts legde u eveneens weinig eenduidige en vage verklaringen af aangaande de ondervragingen door de politie naar aanleiding van het steekincident waar u in oktober 2013 het slachtoffer van werd. Zo verklaarde u in eerste instantie dat u in het ziekenhuis en nadien nog eens thuis door de politie werd ondervraagd naar aanleiding van de steekpartij (CGVS p.9). Later verklaarde u dan weer dat u niet in het ziekenhuis werd ondervraagd door de politie, maar enkel toen ze naar uw huis kwamen (CGVS

p.11). Geconfronteerd met uw vorige verklaring stelde u enkel dat de politie naar het ziekenhuis was gekomen, maar dat u hen niet heeft gezien (CGVS p.11). Niettemin had u initieel verklaard dat de politie u ook in het ziekenhuis had ondervraagd waardoor de incoherentie in uw verklaringen overeind blijft. Ook van dit element kon u overigens geen enkel begin van bewijs voorleggen hoewel de klacht/rapportering volgens u werd geregistreerd (CGVS p.11). Hiermee samenhangend komt het evenmin overtuigend over dat u amper of niet weet welke inspanningen de politie heeft ondernomen om de daders van de steekpartij te achterhalen. U stelde per toeval te zijn te weten gekomen dat ze met een buur van u hadden gepraat, maar kon voor het overige niets over het gevoerde onderzoek zeggen. U kon zelfs niet zeggen of de politie überhaupt met iemand van de familie van het slachtoffer van de foltering had gepraat ondanks het feit dat u zijn gegevens had doorgegeven en vermoedde dat zijn familie verantwoordelijk was voor de aanval op u (CGVS p. 11-12). Dergelijke incoherente en vage verklaringen betreffende het politieonderzoek naar aanleiding van het steekincident komen uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede.

Bijkomend ondermijnt ook uw niet-geloofwaardig politiek profiel uw beweerde vrees omwille van uw werk in de gevangenis. In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS verklaarde u tot 2 keer toe dat u door de partij een baan kreeg in gevangenis nr. 8 (DVZ vragenlijst 3.3,3.5). Tijdens het CGVS asielgehoor verklaarde u dat u via een kennis die eveneens politiek actief was op gesprek voor de job als cipier kon gaan en dat men tijdens het gesprek peilde naar uw politieke engagement. U vermoedde dat u de job mede verkreeg omwille van uw politieke activiteiten (CGVS p.6). Op basis van deze verklaringen kan worden besloten dat uw politiek engagement en lidmaatschap van de United National Movement een centrale rol speelde in het verkrijgen van de functie als cipier. Echter kon u het door u verklaarde politieke engagement niet aannemelijk maken. U verklaarde tussen 2008 en 2012 actief medewerker geweest te zijn voor de United National Movement en propaganda tijdens verkiezingscampagnes voor hen te hebben verzorgd (CGVS p.3). Echter verklaarde u in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS dat u in de periode 2009-2011 politiek actief was voor de United National Movement (DVZ vragenlijst 3.3). Geconfronteerd met deze verklaring gaf u aan dat geheugenproblemen aan de basis liggen van de tegenstrijdigheid. Echter gaat deze verklaring niet op daar u stelde aan de presidentsverkiezingen van 2008 te hebben meegewerkt en in 2012 aan de parlementsverkiezingen. Gezien dit belangrijke verkiezingen in Georgië waren, kan niet worden aangenomen dat u in de vragenlijst aangaf niet actief te zijn geweest in die periode, temeer er in de periode 2009 en 2011 enkel lokale verkiezingen in Georgië waren en u geen enkel medisch attest neerlegde waaruit blijkt dat u ernstige cognitieve problemen heeft. Tekenend hierbij is dat uit uw verklaringen blijkt dat u zelfs niet gedegen op de hoogte was van het resultaat van de burgemeesterverkiezingen in Tbilisi in 2010 hoewel u hier actief aan meegewerkt zou hebben. U gaf aan dat Ugulava (de kandidaat van uw partij) de verkiezingen met ongeveer 70 procent van de stemmen had gewonnen. Wie tweede was in de verkiezingen kon u niet zeggen (CGVS p.6). Welnu uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat Ugulava de verkiezingen inderdaad had gewonnen, evenwel met 55,2 procent van de stemmen gevolgd door Alasania met 19.06 procent van de stemmen. Gezien u actief zou hebben meegewerkt aan de campagne kan minstens verwacht worden dat u zou weten wie de concurrent(en) van uw kandidaat was. De namen van andere deelnemers die u gaf, Kukava en Natelashvili, komen overigens niet voor op lijst van genomineerden die naar het burgemeesterschap in 2010 dongen. Dergelijke onwetendheid bevestigt dan ook het ongeloofwaardige karakter van uw politiek engagement. Gezien uw politiek activisme (mede) aan de basis lag voor uw werkzaamheden in de gevangenis, is dit nefast naar de geloofwaardigheid dat u effectief in de gevangenis Gldani zou hebben gewerkt.

Al deze tegenstrijdigheden en vaagheden, en uw niet-geloofwaardig politiek profiel dat samenhangt met het feit dat u in de gevangenis kon werken, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Gezien bovenstaande vaststellingen dient te worden opgemerkt dat de door u opgeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bij artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te weerleggen.

De Georgische medische attestatie en invaliditeitsattest geven aan dat u lever- maag- bloed- en galblaasonderzoeken hebt ondergaan waarvan het resultaat medische problemen aangeeft. Uit geen van deze medische attesten kan echter worden opgemaakt dat u initieel werd opgenomen voor messteken, laat staan dat de door u verklaarde problemen in de gevangenis hiervan een oorzaak zouden zijn. Evenmin kan uit de attesten worden opgemaakt dat u dermate cognitieve problemen zou hebben die u niet in staat stellen coherente en eenduidige verklaringen af te leggen (CGVS p.5).

De Belgische medische attestatie geeft eveneens aan dat u ernstige medische problemen hebt (oa levercirrose, hep C), maar dergelijke zaken kunnen bezwaarlijk gelinkt worden aan de door u verklaarde vervolgingsproblemen noch indiceren zij een ernstige mate van cognitieve problemen. In de voorgeschiedenis wordt evenwel gewag gemaakt van een abdominaal trauma na messteek. Voor zover dit niet enkel op uw verklaringen is gebaseerd, het staat immers onder voorgeschiedenis terwijl in het besluit enkel sprake is van abdominaal trauma wat meerdere oorzaken kan hebben, dient te worden gesteld dat dit überhaupt geen informatie geeft over de omstandigheden waarin u dit trauma of zelfs een eventuele steekwonde zou hebben opgelopen waardoor dit evenmin de bovenstaande vaststellingen kan wijzigen.

Uw rijbewijs bevat enkel persoonlijke gegevens maar geeft geen informatie over uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde

verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. In verband met de vaststellingen in de bestreden beslissing die geleid hebben tot de conclusie van verwerende partij dat verzoekende partij haar werkzaamheden in de Gldani gevangenis noch de problemen die zij hierdoor heeft gekend, aannemelijk heeft gemaakt, haalt verzoekende partij het volgende aan in haar verzoekschrift.

Wat betreft de vastgestelde vage verklaringen van verzoekende partij betreffende de cipers die al dan niet in het kader van de folteringen in de Gldani gevangenis werden veroordeeld, onderstreept verzoekende partij dat zij slechts één halve dag tewerkgesteld was in deze gevangenis. Bovendien was deze dag op proef en was verzoekende partij nog niet voorgesteld aan de andere cipers. Waar verwerende partij het opmerkelijk acht dat de politie niet meer inspanningen leverde om meer informatie van haar te verkrijgen over de daders van de folteringen, meent verzoekende partij dat dit geenszins verwonderlijk is gezien de korte duur van haar tewerkstelling in de Gldani gevangenis. Volgens verzoekende partij had de politie snel door dat zij niet meer informatie zou kunnen verschaffen. Verder merkt verzoekende partij nog op dat, ondanks het feit dat zij rechtstreeks getuige was van de folteringen, zij de meeste informatie omtrent deze gebeurtenis vernomen heeft via de media.

Inzake de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij geen enkel begin van bewijs kan neerleggen van haar werkzaamheden in de Gldani gevangenis, stelt verzoekende partij dat zij bij de eerste werkdag nog niet officieel in dienst genomen was en enkel op proef tewerkgesteld was.

2.2.3.2. De Raad is vooreerst van oordeel dat het argument van verzoekende partij dat zij slechts één halve dag tewerkgesteld was in deze gevangenis en hierbij nog niet voorgesteld was aan de andere cipers geenszins de vaststelling dat verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal geen enkele naam kon geven van cipers die naar aanleiding van de folteringen in de Gldani gevangenis werden veroordeeld en evenmin de familienamen kon geven van de cipers die de betreffende jongen hadden gefolterd, kan vergoelijken. Immers blijkt uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier dat hierover uitgebreid in de media is bericht (administratief dossier, stuk 13, landeninformatie). Bovendien gaf verzoekende partij tijdens haar gehoor aan dat zij op televisie had gezien dat minstens een van de cipers die de jongen hadden gefolterd, veroordeeld werd (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 17/11/2014, p. 13). De Raad is van oordeel dat aangenomen kan worden dat, indien verzoekende partij inderdaad getuige zou zijn geweest van een foltering in de gevangenis waar zij werkte en deze zaak uitgebreid in de media komt, verzoekende partij hierin een bijzondere interesse zou tonen. De vaststelling dat zij evenwel geen enkele naam kent van de betrokken cipers wijst evenwel op een flagrante desinteresse in deze zaak en doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Verder meent de Raad dat het gegeven dat verzoekende partij slechts één halve dag tewerkgesteld was in de gevangenis en derhalve de cipers nog niet kende niet kan verklaren waarom de politie niet meer inspanning leverde om meer informatie van verzoekende partij over de daders van de folteringen te verkrijgen, gelet op het grootschalig onderzoek dat naar aanleiding van de misbruiken in de Gldani gevangenis door de Georgische autoriteiten werd gevoerd en wat de basis vormde voor de veroordeling en sanctionering van verschillende cipers en hun oversten. Ondanks dat verzoekende partij slechts een halve dag tewerkgesteld was in de gevangenis kan gezien zij getuige geweest zou zijn van een foltering in de gevangenis, verwacht worden dat de politie haar uitgebreid zou ondervragen over dit incident.

Ten slotte bemerkt de Raad nog dat de vaststelling dat verzoekende partij geen enkel begin van bewijs kan neerleggen van haar werkzaamheden in de betreffende gevangenis slechts volledigheidshalve door verwerende partij wordt aangehaald, zoals duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing. De vaststelling dat zij haar tewerkstelling aldaar, ook al was deze op proef, niet kan bewijzen, is correct en blijft onverminderd overeind.

2.2.4.1. Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen op het Commissariaat-generaal over de ondervragingen door de politie naar aanleiding van het steekincident waar zij in oktober 2013 het slachtoffer van werd, voert verzoekende partij aan dat zij in eerste instantie verkeerd begrepen werd door de tolk/*protection officer*. Verzoekende partij benadrukt dat zij niet ondervraagd werd in het ziekenhuis en dat de politie haar éénmalig ondervraagd heeft bij haar thuis.

2.2.4.2. De Raad merkt op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheid te wijten zou zijn aan het feit dat verzoekende partij aanvankelijk verkeerd begrepen werd door de tolk/*protection officer*. Overigens bestaat, hoewel het gehoorverslag van de commissaris-generaal geen authentieke akte of proces-verbaal uitmaakt, een vermoeden van wettigheid tot het bewijs van het tegendeel dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd (RvS 15 februari 2007, nr. 167.854). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de asielzoeker kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. Verzoekende partij duidt op geen enkele wijze aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversatie op een foutieve wijze kon zijn neergeschreven. Verzoekende partij blijft hier in gebreke. Dienvolgens is haar argument met betrekking tot het verkeerd verstaan van haar verklaringen desbetreffend door de tolk/*protection officer* niet van aard om de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid in een ander daglicht te stellen. Verder volstaat het louter verwijzen naar één versie van haar verklaringen geenszins om de vastgestelde tegenstrijdigheid te weerleggen. Volledigheidshalve verwijst de Raad nog naar zijn uiteenzetting in punt 2.2.7..

2.2.5.1. Waar verwerende partij stelt dat het niet overtuigend overkomt dat verzoekende partij amper of niet weet welke inspanningen de politie heeft ondernomen om de daders van de steekpartij te achterhalen, wijst verzoekende partij erop dat zij de mogelijkheid niet had om kennis te nemen van de stappen die werden gezet in het onderzoek. Ook als slachtoffer diende zij de resultaten van het geheime onderzoek af te wachten.

2.2.5.2. De Raad stelt vast dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij na haar ondervraging over de steekpartij één keer terug gegaan is naar de politie om zich te informeren over het onderzoek (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 17/11/2014, p. 11). De politie had toen gezegd dat zij op zoek waren naar de daders van de steekpartij maar niet welke stappen zij hiervoor ondernamen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 17/11/2014, p. 11). Verzoekende partij weet evenmin of de politie de familie van het slachtoffer van de foltering heeft ondervraagd (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 17/11/2014, p. 11). Uit haar verklaringen blijkt niet dat verzoekende partij hierover vragen gesteld heeft aan de politie en zodoende gepoogd heeft meer informatie te verkrijgen over de concrete stappen die werden genomen in het onderzoek naar de daders van de steekpartij. De uitleg dat zij de mogelijkheid niet zou hebben gehad om kennis te nemen van de stappen die werden gezet in dit onderzoek kan dan ook niet overtuigen. De vage verklaringen van verzoekende partij betreffende het politieonderzoek naar aanleiding van het steekincident bevestigen dan ook verder de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij.

2.2.6.1. Wat betreft de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij niet gedegen op de hoogte was van het resultaat van de burgemeesterverkiezingen in Tbilisi in 2010 hoewel zij hier actief aan meegewerkt zou hebben, haalt verzoekende partij aan dat zij politiek actief was, doch was haar medewerking voor de *United National Movement* niet erg verregaand. Verzoekende partij verwijst hiervoor naar de door haar gegeven verklaringen tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal. Daarnaast betreurt verzoekende partij dat tijdens het gehoor niet dieper ingegaan werd op de politieke activiteiten die zij werkelijk heeft gehad. Nochtans had dit kunnen bijdragen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar politieke activiteiten. De vaststelling dat zij het exacte percentage van de verkiezingsuitslag niet kan opgeven of de naam van de rechtstreekse concurrent van haar kandidaat niet weet, volstaat niet om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van haar politiek engagement.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat het minimaliseren door verzoekende partij van haar politieke activiteiten ter verschoning van haar onwetendheid over het resultaat van de burgemeesterverkiezingen in Tbilisi in 2010 niet kan overtuigen. Van iemand die beweert "*redelijk actief*" te zijn, meegewerkt te hebben aan de verkiezingscampagne en meer bepaald propaganda te hebben gevoerd door van deur tot deur te gaan om de bevolking te mobiliseren tijdens de verkiezingen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 17/11/2014, p. 3) kan verwacht worden dat zij minstens bij benadering het resultaat zou kennen waarmee de kandidaat van haar partij de verkiezingen had gewonnen en zou weten wie de concurrent(en) van haar kandidaat was/waren. De vaststelling dat verzoekende partij hierover evenwel foutieve verklaringen aflegt, ondermijnt wel degelijk op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden politiek engagement.

Verder wijst de Raad nog op de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheid tussen de door verzoekende partij ingevulde vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken en haar latere verklaringen

op het Commissariaat-generaal omtrent de periode waarin zij politiek actief zou zijn geweest voor de *United National Movement*. Meer bepaald verklaarde zij in de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij in de periode 2009-2011 politiek actief was voor de *United National Movement*, terwijl zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal aangaf tussen 2008 en 2012 actief medewerker te zijn geweest voor de *United National Movement* en propaganda tijdens verkiezingscampagnes voor hen te hebben verzorgd. Verzoekende partij beperkt zich desbetreffend tot het verwijzen naar de door haar gegeven versie tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal, met name dat zij politiek actief was in de periode 2008-2012, hetgeen evenwel niet volstaat ter weerlegging van de vastgestelde tegenstrijdigheid. Waar verzoekende partij de tegenstrijdigheid wijt aan concentratieproblemen, verwijst de Raad naar zijn uiteenzetting in punt 2.2.7..

Betreffende de opmerking van verzoekende partij dat tijdens het gehoor niet dieper ingegaan werd op de politieke activiteiten die zij heeft gehad, terwijl dit had kunnen bijdragen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar politiek engagement, bemerkt de Raad dat om bovenstaande redenen het door verzoekende partij beweerde politieke engagement reeds volledig werd ondergraven en het derhalve zinledig was om verder in te gaan op de politieke activiteiten die zij zou hebben gehad.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden wijt aan haar gezondheidsproblemen die een negatieve invloed hebben op haar concentratie, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij geen enkel medisch attest heeft bijgebracht waaruit de door haar beweerde concentratieproblemen blijken waardoor zij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. De uitleg van verzoekende partij dat zij concentratieproblemen zou hebben ten gevolge van haar gezondheidsproblemen, kan dan ook slechts als een blote bewering worden weerhouden waarmee geen rekening dient te worden gehouden.

2.2.8. Aangaande het betoog van verzoekende partij dat haar medische problematiek is bewezen en dat zij in haar land van herkomst geen adequate behandeling kan genieten, waardoor zij ernstige schade zal oplopen bij terugkeer, wijst de Raad erop dat indien verzoekende partij een verblijfsmachtiging wenst te bekomen op basis van medische gronden zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de vreemdelingenwet dient te volgen.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 17 november 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn

beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT